

Adressi nro 9

Muisto kaunis voimaa antaa,
surun raskaan hiljaa kantaa.

Takana elämän tuulet,
edessä rauha – iäisyys.

Surun kyynelten läpi loistavat
onnellisten päivien muistot.

Onnellinen hän, joka päänsä painaa
iankaikkisen Isän syliin.

Ajan parhaan Hyvä Paimen ties,
pääsi lepoon väsynyt matkamies.

Murtuu elon siteet,
kaikki häviää.
Muistojen kauniit kiteet
vain pysyviksi jää.

Pois aurinko painui, lankesi ilta,
jäi taivaan rannalle säihkyvä silta,
mut kaukaa korven tummuvan yöstä
soi laulu ihmisen työstä.

Pysähtyi sydämes pursi
rauhan vienoille vesille
armon auringon sylihin.

Täällä pohjantähden alla
on nyt kotomaamme,
mutta tähtein tuolla puolen
toisen kodon saamme.

Kuin kaunis sävel soimaan jää,
muisto, joka lämmittää.

Nyt olen vapaa ja mukana tuulen
saan kulkea rajalle ajattomuuden.
Olen kimallus tähden, olen pilven lento,
olen kasteisen aamun pisara hento.